

- ★ Розквіт радянської науки і культури.
- ★ Гідно зустріти всенародне свято.
- ★ Ти вступаєш до лав нашої організації.
- ★ Наші інтерв'ю.
- ★ Сьогодні перед тобою відкрилися двері аудиторій.
- ★ Треба закінчити все, до дрібниць (рейдова бригада в гуртожитках).

Харківський УНІВЕРСИТЕТ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 25 (899)

Понеділок, 2 вересня 1957 р.

Ціна 20 коп.

Розквіт радянської науки і культури

Наближається 40-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції — велике свято народів Радянського Союзу, день огляду наших історичних успіхів у розвитку економіки, науки, культури, мистецтва. За сорок років Радянської влади змінилося лице нашої країни, докорінно змінився і наш університет — старіший вуз Української РСР. Змінився напрям, характер, зміст підготовки спеціалістів для народного господарства і культури країни.

Харківський університет цього року розпочинає свій 153-й навчальний рік. У його стіни прийшло нове поповнення — 805 майбутніх математиків, фізиків, хіміків, біологів, геологів, географів, філологів, істориків. Перед ними стоять відповідальні завдання — за п'ять років опанувати основи багатьох наук і наперед глибоко освоїти основи суспільних наук — велике вчення Маркса — Енгельса — Леніна, найновіші досягнення радянської і передової зарубіжної науки.

За 39 випусків університет дав країні 14.440 спеціалістів, майже стільки ж, скільки він підготував за 112 дореволюційних років. Ці спеціалісти самовіддано працюють майже в усіх радянських республіках, у найвіддаленіших місцях країни — у школах, на фабриках і заводах, у геологічних партіях, у радянських установах.

Науковий колектив університету проводить велику дослідну роботу. Достойно сказати, що лише за дванадцять післявоєнних років учні університету випустили 64 томи Учених записок, 66 підручників, учбових посібників,

монографій і курсів лекцій. За цей же період опубліковано понад три тисячі наукових статей. Відбувається широкий обмін науковими публікаціями з зарубіжними установами і окремими ученими. Колектив університету провадить обмін своїх праць з ученими 19 країн світу.

Двадцять кафедр природничих факультетів університету виконують свої науково-дослідні роботи порядком співдружності з працівниками промислових підприємств і соціалістичного сільського господарства. Кафедра органічної хімії, очолювана заслуженим діячем науки УРСР професором Є. С. Хотинським, зв'язана з хіміко-фармацевтичним заводом «Червона зірка», заводом хімічних реактивів, з Рубіжанським хімічним комбінатом і іншими. Співробітники кафедри спільно з працівниками заводських лабораторій розробляють нові методи виробництва лікарських препаратів, синтезують нові барвники для текстильної промисловості, вивчають вплив будови окремих органічних речовин на хімічні їх властивості, зокрема, на колірність цих речовин. Тісно зв'язані з працівниками заводських лабораторій кафедри професорів М. А. Ізмайлова, Л. С. Палатника, Б. Я. Пінеса, М. В. Логвиненка, доцентів О. І. Терещенка, Р. М. Валітова, М. П. Комаря, О. Т. Давидова, Г. М. Захарченка, М. В. Адаменка та інших.

Важливі дослідження проводяться на Астрономічній обсерваторії під керівництвом академіка АН УРСР професора М. П. Барабашова в зв'язку з Міжнародним геофізичним роком. За про-

грамою Міжнародного геофізичного року на Кавказі працює наукова експедиція під керівництвом доцента Г. П. Дубинського. Йде підготовка до спостережень у найближчий час за штучними супутниками Землі.

Із року в рік поліпшують наукову роботу кафедри суспільних наук. Лише за останні три роки кафедри історії КПРС, політичної економії та діалектичного і історичного матеріалізму випустили сім томів Учених записок, ряд лекцій з окремих курсів, шість монографій і понад двісті наукових статей.

Надзвичайно цікаві і важливі для розвитку фізичної науки проводяться наукові роботи на кафедрі теоретичної і експериментальної ядерної фізики під керівництвом академіків К. Д. Сісельнікова і А. К. Вальтера.

В стінах університету розробляються нові методи рентгено-структурного аналізу, надвисоких частот, біофізичні методи визначення впливу іонізуючих випромінювань на організм людини, методи спектроскопії, радіоактивних і стабільних ізотопів.

XX з'їзд Комуністичної партії накреслив шляхи дальшого розвитку радянської науки і культури, тісного єднання науки і практики, підкреслив значення технічного прогресу для загального піднесення народного господарства. Колектив учених університету докладає всіх сил, щоб до знаменної дати — сорокаріччя Великої Жовтня прийти з новими досягненнями в науковій, учбовій і виховній роботі.

Академік І. М. БУЛАНКІН,
ректор.

☆ ☆

Через декілька хвилин — перший дзвоник.

Фотоетюд В. МАТЕЙЧЕНКА.

Ювілейний збірник

Вийшов з друку збірник наукових праць кафедри історії КПРС, присвячений 40-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. В збірнику надруковані 23 статті співробітників і аспірантів кафедри.

Відкривається збірник статтею доцента Н. А. Парицького «Питання наукового передбачення в працях В. І. Леніна в період підготовки і проведення Великої Жовтневої соціалістичної революції».

Значна частина статей висвітлює історію революційної боротьби за перемогу Великого Жовтня на Україні і, зокрема, на Харківщині. Статті побудовані в основному на новому архівному матеріалі.

Обсяг збірника 45 друкованих аркушів.

Дипломники вже працюють

Коли більшість студентів нашого університету ще відпочивали, деякі п'ятикурсники вже почали працювати. Важко написати дипломну роботу.

Тому ще в серпні можна було

Разом з усією країною готується університет до славної річниці 40-річчя Жовтневої революції. Партійний комітет і ректорат намітили план заходів по підготовці і проведенню святкування 40-ї річниці в галузі і наукової, і учбової і агітаційно-пропагандистської та масової роботи.

У галузі наукової та учбової роботи намічено, наприклад, підготувати ювілейні видання: збірник історичного факультету «Перемога Великої Жовтневої соціалістичної революції на Україні», збірники «Наукових записок» всіх факультетів, кафедр історії КПРС, філософії та політекономії, 11 монографій науковців університету.

Згідно з планом, в серпні — жовтні відбудуться ювілейні наукові конференції професорсько-викладацького складу та кафедр суспільних наук, а також студентські наукові конференції за тематикою, пов'язаною зі славною річницею.

З метою глибокого вивчення всесвітньо-історичного значення Великої Жовтневої соціалістичної революції на засіданнях Вчених рад факультетів та кафедр до програм та планів викладання учбових дисциплін внесені відповідні зміни.

У галузі агітаційно-пропагандистської роботи намічено організувати по академічних групах проведення політбесід за тематикою, присвяченою Жовтневій революції та успіхам нашого народу за 40 років Радянської влади. За цією ж тематикою на підшефних підприємствах, у колгоспах та школах громадянство університету організується читання лекцій.

Славний річниця будуть присвячені спеціальні факультетські та загальноуніверситетські

ГІДНО ЗУСТРІТИ ВСЕНАРОДНЕ СВЯТО

виставки. Святоково будуть оформлені учбові корпуси та гуртожитки. Урочисте засідання ректорату та громадських організацій університету, урочисті засідання на факультетах відзначать велику дату.

В ході підготовки до 40-річчя багато що вже зроблено. Так, ще в квітні була проведена підсумкова студентська наукова конференція, на якій представлено 337 доповідей.

Всі 13 томів «Вчених записок» факультетів знаходяться вже у видавництві університету. Днями вийде з друку тематичний збірник історичного факультету «Перемога Великої Жовтневої соціалістичної революції на Україні» обсягом до 40 друкованих аркушів.

У факультетських лекторіях для студентів викладачі суспільних наук

З нагоди Всесоюзного Дня будівельника Раднагосп Харківського економічного району і обкому профспілки будівельників відзначив і нагородив ряд кращих будівельників університету. Наказом по Раднагоспу бригадири бригади облицювальників тов. Єсіну П. І. оголошено подяку і видано грошову премію.

Звання кращих будівельників, з занесенням на

міську Дошку пошани присвоєно бригадиру штурматурної бригади тов. Прищепіну І. Є. та мулярові тов. Петрашенку І. П. Грамотами обкому профспілки будівельників і тресту нагороджені тт. Марченко А. П., Прищепін І. Є., Ричко М. М., Бутаров А. І., Масленников М. Д., Руденко М. М., Камєєв та інші.

Успішна підготовка до великого всесвітнього свята в значній мірі залежить від участі широких кіл студентів та співробітників університету. Кожний повинен взяти участь в цій великій патріотичній справі.

За сумлінну працю

429!

Велику роботу по організації відпочинку студентів провів цього року профспілковий комітет університету. 141 студентів була надана можливість добре, цікаво відпочити в будинках відпочинку.

Тим, хто потребує посиленого харчування, були видані путівки (11) до дієтичної їдальні.

63 чоловіка, в тому числі 9 наших китайських друзів, студентів фізико-математичного факультету, побували в санаторіях.

14 путівок одержали студенти, стан здоров'я яких потребує особливо суворого санаторного режиму.

А скільки було докладено сил, старань до організації свого спортивного табору, де чудово провели час 200 наших товаришів.

429!

Велику роботу по організації відпочинку студентів провів цього року профспілковий комітет університету. 141 студентів була надана можливість добре, цікаво відпочити в будинках відпочинку.

Тим, хто потребує посиленого харчування, були видані путівки (11) до дієтичної їдальні.

63 чоловіка, в тому числі 9 наших китайських друзів, студентів фізико-математичного факультету, побували в санаторіях.

14 путівок одержали студенти, стан здоров'я яких потребує особливо суворого санаторного режиму.

А скільки було докладено сил, старань до організації свого спортивного табору, де чудово провели час 200 наших товаришів.

ТИ ВСТУПАЄШ ДО ЛАВ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

З чого розпочнеться комсомольське життя в університеті? Нема сумніву, що першим питанням, з яким звернуться комсомольські активісти до першкурсника, буде таке: «А ти вже став на облік?». І технічна процедура взяття на облік відбере багато часу у комсомольських активістів тому, що багато з вас, наші нові товариші, прийдуть до комітету комсомолу тільки після неодноразових нагадувань. А все це можна зробити в 3-4 дні, якщо ви побачите за цією елементарною процедурою дещо інше: адже, коли стаєте на облік, ви вже повноправний член нашої великої комсомольської організації. І розпочинати в ній своє життя треба добре.

Ми, студенти університету, готуємось до великого і складного життєвого шляху: не тільки працювати, але й виховувати людей.

Комсомол університету покликаний допомагати партійній організації, ректорату вирішувати важливе завдання — виховати не тільки спеціаліста, але й людину у високому значенні цього слова. Історія нашої комсомольської організації розповідає, доводить мовою фактів, що це завдання вирішується успішно. В роки війни, в роки післявоєнного будівництва наші студенти і випускники з честю виконували свій обов'язок перед Батьківщиною. Немає можливості наводити приклади всіх тих, хто своїм самовідданим служінням народу створював і зміцнював кращі традиції університету.

Ми — молоді. Це накладає на наше життя, з точки зору людей розсудливих, відбиток зайвої енергійності. Але це непогано. Адже це оптимізм історичний, це бадьора впевненість у високому призначенні людини.

Коли влітку минулого року партія закликала комсомольців поїхати на збирання врожаю до Казахстану, в комітет комсомолу надійшло понад 500 заяв від комсомольців університету. 230 наших студентів чудово працювали протягом двох місяців на цілих землях. Майже всі вони нагороджені грамотами, значками, преміями. А в них нема нічого особливого героїчного. Це просто, звичайні комсомольці, виховані університетом.

...Нещодавно мені довелося зустрітися з таким неприємним фактом. Надсилаємо медальстку Шнейдман, зараховану до фізмату, на будівництво.

— А що там робити?
— Робота різна...
— Сподіваюся, не камні тягати?!

І вона так глянула, наче хотіла сказати: «Ви ж розумієте, що ця робота не для мене». Я дійсно зрозумів її.

Але звідки у цієї 17-річної дівчини, відмінниці, таке панське ставлення до праці. Все, що прищеплювала школа протягом 10 років, все, чому навчив комсомол, забуто. Залишився обиватель з комсомольським квитком в кишені. З нею потрібна кропівка

робота. Комсомольська організація буде уважно і суворо ставитися до таких людей.

Бути студентом університету — велика честь. Необхідно з першого ж дня увійти в університетське життя, щоб жодна хвилина з дорогіших 5-ти років не втратилась марно. Комсомол потребує активного життя. Адже пройде 5 років — і путівка в майбутнє. Сьогоднішні першкурсники роз'їдуться по всіх кутках нашої неосянної Батьківщини. І, чесне слово, з вдячністю будуть згадувати університет. З заводів Уралу й Сибіру, з колгоспів України та Білорусії, з Кавказу і Алтаю, з Сахаліну і Камчатки пишуть про своє життя, успіхи, а іноді і невдачі наші випускники. Їх університет навчив відданості Батьківщині, безкорисному служінню народові.

Будьте гідні наших традицій, зумійте носити з честю звання студента, комсомольця ХДУ.

М. ВОРОБИОВ,
член комітету комсомолу,
студент V курсу фізико-математичного факультету.

Разом з старшими товаришами, студентами 2-4 курсів, на будові університету працювали і сьогоднішні першкурсники, медалісти, зараховані на різні факультети. Ось одна з таких груп. Фото В. МАТЕЙЧЕНКА.

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Приймальна комісія закінчила роботу

міста та області, робота по набору повинна провадитися більш організовано і чітко.

Виникла необхідність організувати підкурси, які б допомогли молоді з виробничим стажем підготуватися до вступних іспитів. Зрозуміло, що багато в роботі по набору залежало від приймальної комісії. Вона являла, так би мовити, обличчя університету перед вступниками, давала їм першу уяву про університет, допомагала скоріше перейти до підготовки к екзаменам. З самого початку роботи члени комісії добре знали свої обов'язки, могли давати вичерпні відповіді з питань прийому до університету та про умови конкурсу.

Вся ця робота призвела до того, що до комісії було подано більш 2000 заяв. Всі вступники мали можливість добре підготуватися до екзаменів та співбесід. Для них були організовані циклові консультації з різних предметів, що виносяться на екзамен. Господарча частина університету зуміла забезпечити абітурієнтів, що не мали де жити, місцями в гуртожитку, створити всі умови для успішної підготовки.

Важливою особливістю цього річних вступних іспитів було те, що в склад екзаменаційної комісії були притягнені висококваліфіковані кадри наукових працівників університету. Це було зроблено з врахуванням досвіду минулих років, коли професура самовідсувалася від проведення цієї відповідальної роботи. Цього року предметну комісію з фізики очолював академік К. Д. Си-

неліков, предметну комісію з математики — професор Я. П. Бланк, з російської мови і літератури — професор М. П. Гушин і ін.

Серед нових першкурсників 351 чоловік з тих, що витримали конкурсні іспити на загальних підставах, 256 медалістів з золотими та срібними медалями. Більш 60 студентів прийшли до нас з лав Радянської Армії, а 138 — з виробничим стажем 2 і більше років. Слід відзначити, що в наборі цього року значно зросла кількість першкурсників, що прийшли в університет з армії та виробництва. Так, в 1956 році демобілізованих і учасників Великої Вітчизняної війни було тільки 30 і приблизно стільки ж чоловік з виробничим стажем.

При кафедрі ядерної фізики на фізматі буде навчатися І. Кобзар, що прийшов з армії і одержав на вступних іспитах по всіх основних предметах факультету «відмінно». С. Корнієнко закінчив горно-геологічний технікум, 3 роки працював на виробництві, а зараз прийшов на геологічний факультет.

Тепер перед університетом стоїть важливе завдання — прийняти молоде поповнення до свого складу, зробити його протягом навчання повноцінними спеціалістами.

Від імені усієї приймальної комісії бажано нашим першкурсникам великих успіхів в їх студентському житті, навчанні!

На фото: т. Терехов та секретар приймальної комісії т. Бородаєвський.

Сьогодні на будівництві університету

рії, кабінети, партерні та амфітеатрова аудиторії чекають студентство та науковців університету.

На сьогодні усі численні корпуси колишнього Будинку проектів, крім баштової частини і зліва від неї розташованого корпусу № 6, повністю відбудовані. Тут розгортаються штукатурно-обробні та спеціальні роботи.

З південного боку баштової частини піднімається новий корпус № 8 — актовий зал на 1150 чоловік зі сценою, а під ним — універсальний спортивний зал з галереями, місцями для глядачів та допоміжними приміщеннями.

В баштовій частині будови розташовується книжкове сховище Центральної наукової та університетської бібліотеки. Для сховища запроєктовані спеціальні металеві багатоярусні стелажі, що використо-

вуються у нових книжкових сховищах Всесоюзної бібліотеки ім. Леніна.

Цього року багато роботи треба виконати по облицюванню головних фасадів керамікою і гранітом, по штукатурці дворівневих фасадів.

Трест «Електрочасофікація» виконав провідку для електрочасофікації та автоматичної дзвінкової сигналізації, яка вже діє в тих корпусах, що експлуатуються. У вересні цього року у південно-східній башті корпусу № 1-а (що звернена до площі Дзержинського) будуть встановлені баштові годинники з 3-метровим циферблатом. У лівій башті буде змонтовано барометр з таким же 3-метровим циферблатом.

Університетом, крім головного корпусу, будується житловий будинок на 66 квартир для професорсько-викладацького складу та декілька будов для астрономічної обсерваторії.

Велику допомогу будівництву подали студенти. Хоча треба сказати, що не всі сумлінно поставилися до цієї відповідальної справи. Зараз виділені додаткові асигнування на будівництво, що дає можливість розгорнути роботу по корпусах 13 і 14 (хімічного і радіофізичного факультетів), здача в експлуатацію яких відбудеться в серпні 1958 року.

Храм науки — один з найстаріших університетів країни — Харківський орденосносний державний університет — повинен бути відмінно побудований і обладнаний.

І день закінчення його вже недалекий.

Посилити відповідальність викладачів за виховання студентів

Комсомольська організація радіофізичного факультету тільки три роки тому відокремилася від комсомольського колективу фізмату. В перший рік самостійного існування, треба визнати, комсомольська робота на факультеті майже не почувалася. Це викликало серйозні побоювання, і комітет комсомолу разом з факультетською партійною організацією серйозно зайнялися роботою КСМ бюро радіофаку. Це привело до значного покращання справи.

Слід було чекати, що комсомольська робота буде час від часу посилюватися, але, на жаль, цього не сталося.

Зрозуміло, комсомольською організацією було зроблено багато хороших справ. Однак вона могла працювати значно краще. Причин зниження активності декілька. Я хочу зупинитися на одній з них, яку вважаю найважливішою: викладачі (комуністи і комсомольці) ще занадто формально ставляться до проведення виховної роботи серед студентів. Мало ще у нас таких агітаторів студентських груп, як тов. Шиловцев, що бере активну участь в роботі не тільки комсомольських зборів, але й в повсякденному комсомольському житті, організує екскурсії на заводи і т. ін. З усього викладацького колективу мало хто бере участь в заходах, що провадяться силами студентів.

Адже весь, хоча й невеликий, досвід комсомольської організації нашого факультету, свідчить про те, що увага і допомога з боку викладачів обов'язково приводить до поліпшення не тільки організаційної, а й всієї комсомольської роботи.

Для проведення виховної роботи викладачі можуть використовувати лекції і лабораторні за-

няття, політгодини, студентські наукові гуртки, працю в колгоспах, просто бесіди з окремими студентами. Засобів багато, але для того, щоб ними користуватися необхідно виникнути в житті студентського колективу. Це говориться не вперше, але, на жаль, мало хто з викладачів знає життя тих студентських комсомольських колективів, з якими їм, як викладачам, доводиться систематично стикатися.

На нашу думку, загальні заклики необхідно підкріплювати певними організаційними заходами, необхідно посилити відповідальність комуністів і комсомольців — викладачів і аспірантів, за роботу комсомольської організації факультету. **В. КОРОБКІН,**

комсорг групи
аспірантів і асистентів
радіофізичного факультету.

ВЕСЬ багаточисленний колектив Харківського університету з нетерпінням чекає на завершення будівництва нової будови на площі ім. Ф. Е. Дзержинського. Однак, з різних причин, а в основному через занижені річні асигнування, будівництво затяглося.

В якому ж стані будова сьогодні? З цим питанням звернувся ми до начальника відділу капітального будівництва університету тов. Зіскінда. Ось що він розповів нам.

У вересні цього року повинні бути здані до експлуатації 4 корпуси фізико-математичного і географічного факультетів (№№ 1-а, 1, 2 та 3), що виходять своїми фасадами до саду ім. Шевченка та на площу Дзержинського. В цих пускових корпусах провадяться обробні та спеціальні сантехнічні і електромонтажні роботи. Світлі, просторі, обладнані найновішим учбовим і науковим устаткуванням лаборато-

СЬОГОДНІ ПЕРЕД ТОБОЮ ВІДКРИЛИСЯ ДВЕРІ АУДИТОРІЙ

БУТИ СТУДЕНТОМ — ВИСОКЕ ПРАВО

Зовсім недавно В. Лебедев та В. Свірський не знали один одного. Ці дві молоді людини, що тільки що зняли погони радянських солдат, познайомились, складаючи разом вступні іспити, готуючись стати філологами, щоб з кожним днем, з кожною лекцією глибше та ширше пізнавати, відкривати великий світ мови і літератури — одного з видатних досягнень людини, щоб усім студентським життям готувати себе до славної і важкої професії педагога.

Ще навчаючись в педучилищі, беручи активну участь в роботі літературного гуртка, В. Лебедев зрозумів, усвідомив всією своєю істотою, що вірно обрав професію, що буде щасливий працювати педагогом. Йому дуже бажалося зуміти прищепити своїм майбутнім учням найкращі людські якості, щоб зросли вони справжніми радянськими людьми. І пізнавши на собі самому величезний вплив літератури на формування характеру, світогляду, В. Лебедев вирішує продовжувати навчання, стати вчителем літератури. За роки служби в Радянській Армії ця ідея зміцніла, стала реальною метою. І ось, сьогодні, успішно склавши вступні іспити, Лебедев зарахований на I курс філологічного факультету, заочного відділення.

Віктор Свірський ще в школі розповідав друзям про свою мрію присвятити життя вивченню великих таємниць багатого джерела великої російської мови. Після школи — служба в Радянській Армії. Змужнілий роками і духом, звиклий до праці, до вміння перемагати труднощі, до наполегливості і стійкості, Свірський виніс з армії ще одну заповітну мрію — стати вихователем людських характерів. Закінчивши військову школу, він стає молодшим командиром. Йому підлегли 10 солдат, 10 різних людей, яким треба передати свій досвід, свої знання. Довелось зустрітися з значними труднощами, але праця притягала і благородством мети, і своєю змістовністю, навіть динамічністю.

Все це разом узяті і сприяло тому, що, демобілізувавшись з Радянської Армії, В. Свірський, не вагаючись, подає заяву на філологічний факультет.

Це — не випадкові люди на факультеті. Своєю майбутню професію вони уявляють собі чітко, глибоко вірять у велич завдань, що будуть вирішувати, мріють про повнокровне студентське життя, про серйозне навчання. І нам здається, що можна не сумніватися: успіх до них прийде, справжній, заслужений.

М. СВЕТЛОВА.

Дорогі друзі першокурсники!

2 вересня ви розпочинаєте свій перший учбовий рік в стінах нашого славного університету. Для мене цей рік — останній. І мені хочеться поділитися з вами своїм досвідом студентського життя. Може, мої поради дещо допоможуть вам освоїтись в поки що нових для вас обставинах.

Головний ваш обов'язок — вчитися, вчитися і вчитися. Для цього треба систематично відвідувати лекції, практичні і лабораторні заняття, вести конспекти лекцій (хоча б короткі). Зовсім не обов'язково намагатися занотувати кожне слово лектора. Та це й неможливо. Треба намагатись зрозуміти те, про що розповідав лектор, і записати основне. Конспекти будуть служити поширеною програмою того, що треба знати, що треба готувати до іспитів.

Розпочинайте заняття з перших днів. Не забувайте

готуватись до лекцій не тільки по конспектах, але й використовуючи підручники. Тоді екзамени наприкінці семестру не будуть для вас важким випробуванням.

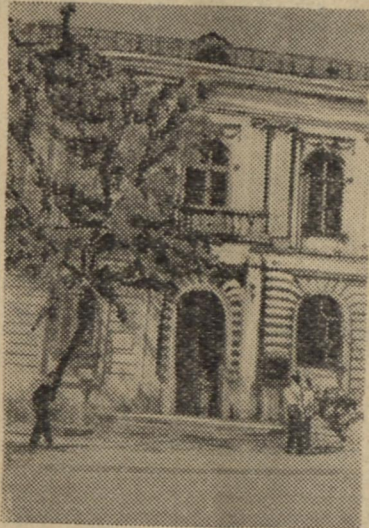
Мені здається, що кожний, хто любить свою майбутню професію, не може не цікавитись спеціальною літературою, хоча спочатку й досить популярною. Це теж допоможе в майбутньому. Але, зрозуміло, навчання для студента не все. Треба брати участь в громадському житті факультету. Обирайте собі будь-який вид спорту. Вступайте в гуртки художньої самодіяльності. Всюди вас зустрінуть хороші старші друзі.

Сміливіше вступайте до нашої дружної сім'ї студентів!

Бажаю вам успіхів!

Т. КУЛІШОВА,
студентка V курсу
біологічного факультету,
відмінниця навчання.

Збулись наші мрії

МРІЯ! Як допомагає вона жити, боротись з труднощами, перемагати їх. Вона робить життя радісним, світлим. У кожного юнака та дівчини є своя мрія, своє прагнення. Одні бажать бути фізиками, другі — астрономами, треті — агрономами, четверті — істориками. А я от хочу бути хіміком.

З 8 класу я почала цікавитись хімією. В школі у нас активно працював хімічний гурток. Ми проводили екскурсії на заводи, робили цікаві досліди.

В цьому році, з медаллю закінчивши 17-у школу, одержала можливість здійснити своє давннє рішення. Всі першокурсники зрозуміють, з якою радістю зустріла я звістку про те, що моє прізвище внесено до списків студентів хімічного факультету.

Мрія здійснилася. Тепер я з нетерпінням чекаю початку занять, хочу швидше увійти в ритм навчального та громадського життя університету. Але не тільки чекаю. Мені вже довелося виконати одне доручення комітету комсомолу — разом з іншими медалістами, сьогоднішніми першокурсниками, я працювала на будівництві спортивного майданчика, який обов'язково буду відвідувати.

Е. ЧЕРНІНА.

КОРИСТУЮЧИСЬ наданою можливістю, хочу написати від імені групи демобілізованих офіцерів Радянської Армії. Потяг до знань привів нас до Харківського університету. Зараз, коли складено останній іспит, нам особливо хочеться подякувати викладачів підготовчих курсів при ХДУ т.т. Маслова, Скоробогатова та інших, що, не жалкуючи сил і часу, виявили виключну увагу до кожного слухача. Заняття на підготовчих курсах допомогли нам глибше вникнути в суть знань, прищепили творче ставлення до рішення математичних та фізичних задач. Тому кожний, хто виявив достатню наполегливість, зумів успішно витримати вступні екзамени.

М. НОВІКОВ.

Старий та новий корпуси університету.

ДОБРЕ ВЧИТИСЯ МОЖЕ КОЖНИЙ

Серед тисяч радянських повідальній партійній роботі, регулярно друкує свої наукові праці.

По закінченні середньої освіти 8 років була на районній комсомольській роботі К. С. Дягильова. Але прийшовши на факультет після такої великої перерви в навчанні, вона вчилася на «відмінно», успішно закінчила аспірантуру.

Учасник Великої Вітчизняної війни, інвалід другої групи І. В. Бойко теж одержав середню освіту ще до війни. На факультеті він вчився на «добре» і «відмінно», не шкодуючи сил, часу. Зараз це зразковий директор середньої школи Ново-Водолазького району, один з тих випускників, якими пишається учбовий заклад.

Аналогічних прикладів багато. Отже кожному студентові, зокрема нового набору, потрібно, перш за все, пам'ятати свої обов'язки, які покладає на них країна. Радянська держава асигнує величезні кошти на навчання кожного, забезпечує майбутнього спеціаліста висококваліфікованими викладачами, багатими бібліотеками, лабораторіями, всім необхідним. Систематична праця, вдумливе ставлення до вивченого матеріалу, глибоке вивчення праць класиків марксизму-ленінізму принесуть свої позитивні наслідки.

А. СЛЮСАРСЬКИЙ, декан історичного факультету.

ДУМКА про вступ на радіофізичний факультет з'явилась у мене давно. В минулому офіцер Радянської Армії, я не міг не бачити, яку велику роль відіграв зараз радіотехніка, яка складна і досконала радіоапаратура створюється нашими інженерами і конструкторами для обладнання народного господарства і підвищення оборонної могутності нашої Батьківщини.

Треба сказати, що загальне уявлення про побудову радіотехнічних приладів, елементарні знання по практичній роботі з ними я вже мав. Але дуже хотів глибше пізнати принципи і закони сучасної радіотехніки, стати інженером-радіофізиком.

Після тривалої перерви я знов розпочав навчання. Зрозуміло, що скласти вступні іспити було не легко. Велику допомогу подали підготовчі курси. Від усього серця вдячний викладачам, що зробили дуже багато в справі поновлення та поповнення знань багатьох таких, як я.

Е. ЛІСЦИН.

До шахт Донбасу

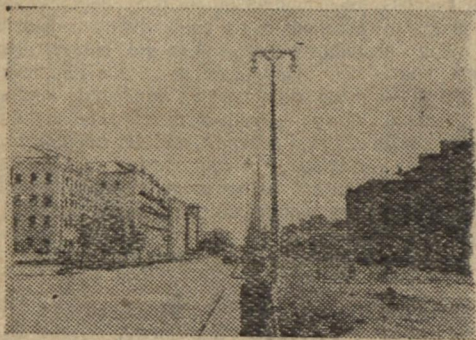
805 першокурсників розпочнуть сьогодні свій трудовий рік. Вони безмірно щасливі.

А в приміщенні приймальної комісії з сумними обличчями одержують документи їх товариші, що не пройшли по конкурсу. Але радянські юнаки і дівчата не звикли відчаюватись, падати духом. Вони знають, що в нашій країні здійснюються всі мрії: Коли твердо вирішили О. Тарнопольський, Е. Стрельцин стати геологами, а Л. Гончарова та Л. Сальніков — біологами, то обов'язково стануть.

А зараз вони разом з іншими абітурієнтами за закликком комітету комсомолу йдуть до Донбасу, щоб взяти участь у будівництві шахт «Харківські-комсомольські». Через рік вони, а разом з ними Чухонська і Подольська, Живодан, Слюсар та інші повернуться, щоб знов випробувати свої сили, позмагатись в знаннях з товаришами і, можливо, стати студентами.

«ХАРКІВСЬКИЙ
УНІВЕРСИТЕТ»
Стор. 3. 2 вересня 1957 р.

23 вересня громадськість, усі харків'яни відзначали 14-ту річницю звільнення нашого чудового міста від фашистських загарбників.

Кожний бачить, як розцвів Харків за останні роки. Всі ви знаєте ці місця: і Держпром (фото зверху) і новий проспект Леніна (нижче фото). Погляньте, які вони чудові.

Другокурсники фбіологи

НА БУДІВНИЦТВІ

З нашого курсу на будівництві університету з 10 по 20 липня працювало 20 чоловік. Довелось виконувати найрізноманітніші доручення: прибирати від брухту подвір'я, навантажувати і розвантажувати підводи та машини, рити траншеї для прокладки кабелю до майбутніх лабораторій фізмату, відкопувати фундамент ще невідбудованих корпусів.

Взагалі, роботи було досить для всіх дівчат. Але ось ставлення до роботи було не у всіх однаковим. І якщо дуже добре попрацювали А. Кульбачна, А. Золочевська, А. Яковлева, А. Паюнова, В. Пісна, Л. Ушакова, М. Сніжковська, В. Молокоєдова, то деякі з наших комсомолок не бажали наслідувати їх приклад, всіляко намагались або зовсім не працювати, або обрати собі щось полегше. Це в першу чергу стосується Л. Шапран, та Т. Валуєвої.

Гадаю, що вони змінять своє ставлення до праці. Ми не бідолахи. Ми допомагаємо будувати свій університет. На мій погляд — це почесне завдання комсомольця.

Н. ДУБІНЬСКА, комсорг.

В КОЛГОСПІ

Попрацювати десять днів після сесії — проти цього не було заперечень. І шумливо на комсомольських зборах 10 липня було тому, що ніяк не могли домовитись, де працювати: чи допомогти колгоспникам, чи докласти своїх зусиль до прискорення робіт на будівництві нашого університету.

І ось, нарешті, рішення знайдено: 14 чоловік і курсу російського відділення поїдуть разом з товаришами з українського відділення до колгоспу.

Робота була нелегка, та й не за легкою ми їхали. Працювати довелося на току, на сої носили до комори мішки з зерном, вилили золоту пшеницю та жито. А сонце аж ніяк не бажало рахуватися з нами і палило, палило.

Спочатку швидко втомлювались, марно витрачали багато енергії. Потім прийшли впевненість, досвід, хоча й маленький. І в тому, що ми все ж таки працювали на повну силу, велика заслуга нашого друга і бригадира Канишева.

Нещодавно повернувшись до міста, аж ніяк не почували себе втомленими. Навпаки, загорілі, здорові, сильні, ми здавались самим собі змужнілими, зовсім дорослими людьми, і відверто пишались тим, що хоча й маленьку частку своєї праці, а все ж доклали до здійснення великих народних справ. І ще одне, дуже корисне, винесли ми з колгоспу: треба підтримати, зміцнити, зробити постійною нашу дружбу з українським відділенням.

За дружбу, товариші, за працю з вогником, за наше щасливе студентське життя!

Р. ТРЕТЬЯКОВА,

КОЛИ мене просять розповісти про фестиваль, я розгублююсь. Це дуже важко — словами передати велику масу вражень, не загубити тисячу деталей, кожна з яких дуже важлива.

Мені довелося по туристській путівці побувати в Москві вже в останні дні, дні закриття цього небувалого свята юності і радості.

Москва тепло зустрічала кожного. Швидко і зручно розмістилися в чудовому будинку однієї з нових шкіл Замоскворіччя, і зразу ж поринули в шум свята. Нарядні вулиці, маса квітів, прапорів, безмежна кількість молодих облич, що всміхаються, багато, багато яскравих фарб — це перше і дуже сильне враження.

Нам вдалося побувати на закритті спортивних ігор в Лужниках, бачили парад учасників — видовище краси, сили, мужності. В Лужниках відбулось і перше цікаве знайомство з іноземцями — з угорцями. Їм дуже сподобався наш Харківський фестивальний значок (до речі, він користувався великим успіхом).

Зі стадіона ми поспішили до парку Горького. Бажалося побачити якомога більше молоді з різних країн, з багатьма порозмовляти.

Ось представник колоніальної країни. Він негр з дуже чорною шкірою і таким милим симпатичним обличчям. Ім'я нашого нового товариша Станілаус, при ближчому знайомстві (а воно відбулось швидко, незважаючи на наше слабе знання англійської мови), ми дізналися, що Станілаус — студент філософського факультету одного з університетів Західної Африки, що він цікавиться творами засновників марксизму-ленінізму, активний борець за мир. З словами на очах розповідав він, як схвилював його та його друзів приїжд, який зустріли вони в Москві, як не хочеться розлучатися з цим світлим, святковим містом.

В парках, музеях, на виставках зустрічали друзів з різних країн. Затамувавши подих, стояли перед величними шедеврами російського живопису у Третьяковці італійці, негри, французи, чехи.

І треба було бачити урочисті обличчя представників різних країн і народів, коли разом з нами вони, якимось підтягуючись, рівняючись входили в Кремль.

Ми приїхали з Харкова. Звичайно, коли приїжджаєш до Москви, почуваш себе гостем. Але на цей раз ми були там, на мій

Предосеннее

Повсюду тихо. На пути
Еще ковров не простила,
Неслышно, крадучись почти,
Ступает осень золотая.
А ветерок вздохнет едва,
Ветвям прошепчет грустно
Что-то,
И заволнуется листва,
Как стая птиц перед
отлетом,

Л. БОЛЕСЛАВСКИЙ.

НАРОДИ Радянської країни відзначили славу дату — 50-річчя організації профспілок в Росії. Як велике свято, ця дата була відзначена народами країн народної демократії, робітничим класом і прогресивною громадськістю капіталістичних країн. Великі заслуги радянських профспілок перед народами нашої країни, перед міжнародним робітничим рухом були відзначені у вітанні ЦК КПРС радянським профспілкам. За ці заслуги радянські профспілки нагороджені вищою урядовою нагородою — орденом Леніна.

Радянські профспілки виникли в період першої російської революції 1905—1907 рр. Їх особливістю було те, що коли вони виникли, в Росії вже існувала згуртована Комуністична партія, якою керував великий Ленін. І профспілки в нашій країні з перших же днів свого існування діяли під керівництвом Комуністичної партії. Це обумовило їх революційний характер. Вони були органі-

заторами робітничих страйків в період між двома революціями. Велика Жовтнева соціалістична революція, славне 40-річчя якої ми відзначаємо цього року, поставила перед профспілками нашої країни нові завдання. Під керівництвом Комуністичної партії народи країни почали будівництво соціалістичного суспільства, почали створювати фундамент соціалістичної економіки. Саме тоді В. І. Ленін визначив наші профспілки як школу господарювання, школу комунізму. Профспілки відіграли видатну роль в справі виховання робітників і службовців в дусі соціалізму. Радянські профспілки виступили як застрільники і організатори соціалістичного змагання, в якому знайшло свій вияв патріотичне піднесення радянських людей на фронті соціалістичного будівництва.

Зараз в рядях радянських профспілок нараховується 47 мільйонів членів. Це масова організована армія будівників ко-

мунізму в нашій країні. Це велика сила. І тому XX з'їзд КПРС, лютневий Пленум ЦК КПРС звернули увагу на необхідність підвищення ролі профспілок в будівництві комунізму в нашій країні.

47 мільйонів членів профспілок — це означає, що в нашій країні сотні тисяч первинних профспілкових організацій, в яких відбувається повсякденна робота. Такими являються і наші університетські профспілкові організації.

Профспілкова організація викладачів та співробітників університету нараховує 1200 членів. Різноманітні її завдання. Тут і питання кращої організації учебної і наукової роботи на факультетах, організація змагання між службовцями і робітниками, піклування про підвищення ідейного рівня колективу.

Студентська профспілкова організація — це багатотисячна організація молоді, що покликана активно сприяти підвищенню ідейно-політичного рівня студентства, поліпшенню якості навчання. Треба сказати, що наші профспілкові організації ще не завжди справляються з тими великими завданнями, які стоять перед ними. Так, в профспілковій організації викладачів і співробітників все ще відстає політико-виховна робота. А студентська організація зайнята виключно питаннями побуту і зовсім випускає з свого поля зору інші сторони життя нашої молоді.

Вітання ЦК КПРС радянським профспілкам — бойова програма дій. Наші університетські профспілкові організації, як і тисячі інших організацій країни, повинні стати дійсною школою комунізму.

Б. ПІЛЬВЕРМАН,
член місцевого.

Підписуйтесь на свою газету!

З другого серпня
ПРОВАДИТЬСЯ
ПІДПИСКА
строком на півріччя
на газету
«Харківський
університет».

Підписна ціна — 4 карб.

ЦИМ НЕ МОЖНА НЕ ЗАХОПЛЮВАТИСЬ

погляд, господарями. Пишались кожною вулицею, намагались якомога тепліше поставитися до юнака або дівчини з іншої країни, щоб на багато років зберегли вони в душі любов до радянського народу. А про те, що це так і буде, говорили нам і робітники однієї з шкрянних фабрик Копенгагена, і дівчата з Риму, і зовсім юний представник Судану.

Ми, зрозуміло, ще до поїздки до Москви читали в газетах, що два слова «мир і дружба» звучать весь час на всіх вулицях, але не уявляли собі, що звучать вони так сильно, так впевнено і так схвилювано, коли при зустрічах їх вимовляють як заклик, як вітання люди різних колір шкіри.

Чотири дні промайнули, як мить, але розповідати про них можна багато, нескінченно багато. І про те, як цілували сестру Островського китайські дівчата, як молоді з різних країн просили адміністрацію музею Островського дозволити оглянути експонати, хоча музей в цей день не працював, і про те, як вражала всіх приїжджиків, а мене, біолога, особливо, сільськогосподарська виставка, і про те, як цікаво було поба-

чити самих себе на екрані телевізора і т. інше. Але найрадісніше це те, що ми самі ввелилися у величезній любові та повазі народів усіх країн до нашої великої держави. Нам відверто розповідали англійці та датчани, як багато на що відкрив їм очі фестиваль, як щасливі вони побувати в країні майбутнього.

Не буду зупинятися на картині грандіозного закриття фестивалю, просто тому, що краще, ніж це зробили кореспонденти «Комсомольської правди», я не зумію. Можу тільки сказати з впевненістю, що той, хто бачив це, запам'ятає на все життя.

Ми йшли по вулиці, узявшись за руки, студенти з Харкова і Африки, Англії і Франції. Негр співав англійською мовою «Широка страна моя родная». Потім ми співали українські народні пісні, і кожний своєю мовою, як зумів, але з великим почуттям, проспівав «Гімн демократичної молоді». І ми твердо знали, що ось так міцно взявшись за руки, зуміємо захистити свою молодість і свою радість від жаху війни.

Н. ПІСНЯЧЕВСЬКА,
член комітету комсомолу.

Треба закінчити все, до дрібниць

Строк закінчення ремонту гуртожитків — 27 серпня. А 26-го рейдова бригада вирішила подивитись, в якому ж стані наші житла.

Першим оглядали гуртожиток по проспекту Леніна, 20 — найбільший. З вулиці, обсаджений деревами, оточений квітниками, він має непоганий вигляд. А на подвір'ї — купи сміття, щебеню, глини. Все це поросло бур'яном. Може, нарешті, цього року студентам-мешканцям набридло бачити таку неприємну картину і вони обладнають своє подвір'я? Всередині все свідчить про те, що гуртожиток спішно готується до зустрічі з своїми господарями. Дехто з студентів вже приїхав: відчувається сила звичок.

Заходимо до десятої кімнати. Її вже «оживають» радіофізики. Розставлені ліжка, тумбочки, є стіл, шафа. Неприємно вражає те, що в зовсім новенькій шафі нема дзеркала. Воно ще десь їде. І так в усіх кімнатах. Не зовсім зрозуміло, чому шафи з великими дзеркалами встановлені в кімнатах, де живуть хлопці, а в кімнатах дівчат їх немає. Може, комендант гуртожитку переслідує якусь «виховну» мету?

В кімнаті № 9 одне ліжко має плачевний вигляд, навряд чи його власник зможе переспати тут хоча одну ніч. Комендант т. Мельников заповнив нас, що це випадок, але на жаль, з такими «випадками», ми зустрічались в кожній кімнаті. Крім того, зовнішній вигляд значно псує і те,

що ліжка розставлені не за стандартом, поряд стоять низькі, високі, вузькі, широкі. Приємно бачити пофарбовані двері, білі стіни, чисті коридори. Але чому ж не пофарбувати разом вікна і батареї? Основні роботи вже закінчені і тим неприємніше бачити дрібниці, які псують загальний вигляд. Так, в кімнаті 111 пошкоджено вимикач, в коридорі розбите скло, абажури забризкані крейдою і т. ін. На жаль, на всі ці неполадки майже не звертає уваги госпчастина (проректор т. Якубович).

У 104 кімнаті розмістилась сушильня. Це добре, що вона існує. Але погано, що досі неготова. Чомусь в ній стоять ліжка і лише один стіл. Адже студенти вже приїжджають, кожному з дороги треба випрасувати одяг і т. ін. Треба, щоб сушильню можна було користуватися з перших днів.

Гуртожиток на площі Держинського, 12 приємно вражає чистотою, охайністю. Світлі кімнати, пофарбовані підлоги, вимиті вікна. Ліжка в кімнатах стандартні, біля кожного — тумбочка. Правда, слід було б пофарбувати двері і вікна, але це вже робити пізно. Ще не закінчено ремонт ідальні, але справи обстоять так, що можна сподіватись — в палейний строк ідальня почастує своїх відвідувачів смачними стравами. До речі, вона одержала новий великий котел на 500 літрів.

Таким чином, в двох гуртожит-

ках справи обстоять непогано. Тим більше зіспував настрій гуртожиток по вулиці Артема, 49.

Кімнати майже не готові до прийому студентів. Ремонт саме в розпалі і навряд чи закінчиться з початком навчального року. Ліжка не розставлені, вікна не зашклені. В побутовій в шафі для посуду оселилась кішка з кошенятами і не думає залишати це місце. Але що робити студентам, яким треба буде складати туди посуд і продукти. На це відповість комендант.

І ось, нарешті, гуртожиток по Студентській вулиці, 5. Більш ніж приємно заходити в кожну кімнату. Всі ліжка розставлені, розвішені килими, на ліжках матраци в чистих чохлах. В кожній кімнаті дуже затишно. Закінчується остання робота в коридорах, в останній раз протираються підлоги.

Взагалі, умови в гуртожитках, порівнюючи з минулим роком, покращено. Коменданти заповідають, що для кожної кімнати одержано потрібний посуд, партії, навіть віники. Сподіваємось, що так воно і буде. Треба тільки, щоб студенти цінували те, що зроблено для них, з повагою б ставилися до праці технічних робітників, суворо дотримувались порядку.

Рейдова бригада:

І. КАРНАУХОВ,
В. СТАТИНОВ,
В. ДОРОХОВ,
Е. ФАЙНИЦЬКИЙ,
А. СОЛОВЬОВА.

Редактор В. БУДНІКОВ.